

ж. б. г.
с. д.

ж. б.

ж. з.

ж. б.
с. г.

ж. и.

ж. б.

Той ималъ только единъ сынъ и сѧ
назовѧвалъ Тувѧ и ѿхраненъ былъ
и ѿщи ѿ дѣтинства въ благочестіе.
Тойзи старый Тувѧтъ живѧлъ въ
градъ Ниневѧ и ѿщи ѿ онова время ѿ
когато Израилтанити были поплѣне-
ны. И зашото той любилъ Бога ѿ все
сѣрдце, заради това Богъ направилъ,
та полчилъ Тувѧтъ позволѣніе да хо-
ди свободнѡ дѣто щѣ. Мнѡго ѿ негѡ-
выти бѣднѡ сасъ него зарѡбины едино-
племенницы бывали оубѣты и лежали
непогрѣбаны по оулицытѣ. Яла той
кога сѧ извѣстѧвалъ за това, ходилъ
нощѧ таги двигѧлъ и ги погребѧлъ.
Слѡжилосѧ веднаждъ когато сѧ былъ
заварналъ въ доматъ си оутрѣденъ,
да легни крѣй стѣната и да заспи. То-
гѣва едно птыче врабѣцъ испѣстило ко-
ришница топла и зъ гнѣздо то си, и
тѧ паднала въ очѣти мѡ и го ѡслѣ-
пила. Въ това нещѧстѣ мѡ сѧ смѣтали
первѡ сродницытѣ негѡвы и мѡ гово-
рили: дѣ твоитѣ милостыини, и прав-
дины, дѣ ѣ твоѧта надежда; Послѣ
това единъ дѣнь принѣсла женѧта негѡ-
ва едно козленце, и Тувѧтъ катѡ мѡ